

Ο Π. Παιονίδης παραιτήθηκε από την Επιτροπή Καταστατικού

Με αφορμή ανακοίνωση της Επιτροπής Καταστατικού ο Π. Παιονίδης δημοσιοποιεί την απόφαση του να υποβάλει παραίτηση από την πιο πάνω επιτροπή και επανέρχεται σε αστήρικτους ισχυρισμούς, που κατά κόρον έχουν προβληθεί από τους συντρόφους που παραιτήθηκαν από την Κ.Ε. και που έχουν ανασκευαστεί από το Κόμμα. Δημοσιεύοντας στη συνέχεια την επιστολή Παιονίδη προς τον Γ.Γ. της Κ.Ε. θα θέλαμε να σχολιάσουμε δυο σημεία της.

Το πρώτο είναι ότι παρά τα γραφόμενα του Π. Παιονίδη η πραγματικότητα είναι ότι στις κομματικές συνεδρίες που ασχολήθηκαν με τις εσωκομματικές εξελίξεις πρυτανεύσαν ο βαθύς προβληματισμός, τα πολιτικά επιχειρήματα, η κομματικότητα και το ψηλό αίσθημα ευθύνης των μελών του ΑΚΕΛ απέναντι στο Κόμμα και την υπόθεση της ενότητας του.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι η συνάντηση της Γραμματείας της Κ.Ε. με τους Α. Ζιαρτίδη και Π. Δίγκλη δεν υπήρξε ακόμα μια χαμένη ευκαιρία για να σωθεί το Κόμμα, όπως ισχυρίζεται ο Π. Παιονίδης και τούτο γιατί σ' εκείνη τη συνάντηση οι Ζιαρτίδης και Δίγκλης επανέφεραν για πολλοστή φορά τους γνωστούς όρους τους. Ορους που παραγράφουν τις δημοκρατικές διαδικασίες και θέτουν την γνώμη ορισμένων συντρόφων πάνω από σώματα και δημοκρατικά παρμένε αποφάσεις. Είναι λοιπόν φανερό πως πάνω σε τέτια βάση δεν μπορεί να γίνεται λόγος για συναίνεση. Πολύ περισσότερο δεν μπορεί να γίνεται λόγος για περισσότερη δη-

μοκρατία στη βάση απόψεων που καταργούν την ουσία της δημοκρατίας που είναι ο σεβασμός της γνώμης των πολλών. Με τις απόψεις που εκφράζει ο Π. Παιονίδης δεν βοηθά στο να γίνουν σεβαστές οι αποφάσεις των σωμάτων, που είναι και η μοναδική σωστή και στέρεη βάση για να ξεπεραστούμε τα σημερινά προβλήματα.

Είναι λυπηρό το γεγονός ότι ο Π. Παιονίδης επέλεξε να παραιτηθεί από την επιτροπή επεξεργασίας νέου καταστατικού τη στιγμή ακριβώς, που αρχίζει η διαδικασία εκσυγχρονισμού της λειτουργίας του Κόμματος μέσα στο πνεύμα της νέας σκέψης.

Ολόκληρη η επιστολή Π. Παιονίδη προς Δ. Χριστόφια έχει ως ακολούθως:

Αγαπητέ Δημήτρη,

Με ανησυχούν πολύ οι εξελίξεις στην εσωκομματική κρίση. Η αντίφαση στην οποία μπήκε το Κόμμα, η τροχιοδρόμηση από τη μια τροποποιήσεων του Καταστατικού, η επεξεργασία νέου προσώπου, η επίσπευση του Συνεδρίου για την επικύρωση των αλλαγών, κι από την άλλη η χρησιμοποίηση του υφιστάμενου Καταστατικού για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που παρουσιάστηκαν (δημοσιοποίηση απόψεων από ηγετικά στελέχη) παίρνει νέες διαστάσεις με κατηγορηματική άρνηση να δοθεί στην άλλη

άποψη το δικαίωμα να προβληθεί στις κομματικές συζητήσεις.

Πρέπει να μαστε ειλικρινείς. Η ανάλυση που έγινε στις κομματικές ομάδες απλοποίησε στο έπακρο και εκχυδαίοποίησε μάλιστα τη φύση της κρίσης. Εκείνο που άκουσαν τα κομματικά μέλη να επεξηγείται κατά κόρον ήταν τα της «φιλοδοξίας» εκείνων που αποχώρησαν, τα του «ενδοτισμού» τους, τα της «μανίας» τους να διασπάσουν το Κόμμα! Αν είναι αυτό το πρόβλημα, τότε λύνεται απ' αυτού. Απομονώνονται οι μωροφιλοδοξοί, εκκαθαρίζεται το Κόμμα από τα ξένα στοιχεία και το θέμα κλείνει! Έτσι όμως έχουν τα πράγματα; Εξαντλούνται πράγματι σ' αυτό το επίπεδο τα προβλήματα που κλυδωνίζουν τόσο καιρό τώρα το Κόμμα; Δεν θέλω να πιστέψω, ότι εσύ προσωπικά πιστεύεις πως όλη αυτή η αναταραχή, που αναποδογύρισε τη ζωή τόσων συντρόφων έχει σαν αίτιο προσωπικά κίνητρα κι αρρωστημένα πάθη. Κι όμως εκεί εντοπίζεται δυστυχώς η όλη διαφωτιστική δουλειά, μ' αποτέλεσμα να διασύρονται συλλήβδιν όλοι οι αποχωρήσαντες σύντροφοι και να καλλιεργείται εξ αντικειμένου η εμπάθεια μέσα στα μέλη, που μπορεί, αν αφεθεί να προχωρήσει, να δηλητηριάσει ανεπανόρθωτα τον οργανισμό του Κόμματος. Και δεν θα ξέρεις τότε που να τραβήξεις την γραμ-

μή της αντιπαράταξης, μια γραμμή που θα την μετατοπίζει συνεχώς η ίδια η ζωή.

Οπωσδήποτε, δεν σώζουν την κατάσταση οι οποιουδήποτε εκκλήσεις για ενότητα, ούτε οι αποφάσεις του Πολιτικού Γραφείου που καταδικάζουν κείμενα όπως εκείνο το αχαρκτήριστο κείμενο των 33 «Επιστημόνων Ανατολικών Χωρών». Η ουσία παραμένει, ότι η κρίση δεν αντιμετωπίζεται στο πραγματικό της επίπεδο, σαν πρόκληση των νέων καιρών, που κτυπούν την πόρτα μας, αλλά σαν «παρεκτροπή» μερικών συντρόφων, που βάλθηκαν να καταστρέψουν το Κόμμα.

Πιστεύω ακράδαντα, ότι η συνέχιση αυτής της τακτικής κι αυτής της νοοτροπίας θα βαθύνει την κρίση, και όσες καλοπροαίρετες αλλαγές κι αν γίνουν θα είναι οικοδομημένες σε ανοικτή πληγή.

Έχω την υποψία ότι στη συνάντηση της 16ης του Φλεβάρη με τους σ. Ζιαρτίδη και Δίγκλη χάθηκε μια ακόμη ευκαιρία να σωθεί το Κόμμα και να πάρει το ίδιο το Κόμμα το προβάδισμα των εξελίξεων. Εδώ τώρα είναι καθαρό, ότι έχει επικρατήσει η άποψη πως όλα, ύστερα από τα συλλαλητήρια και τις συνεδρίες των ομάδων, πάνε καλά, η πρόταση της Κ.Ε. για καθαιρέσεις και προειδοποιήσεις εγκρίθηκε. Κατά συνέπεια δεν υπάρχει λόγος για

αναζήτηση συναινετικών λύσεων. Στις προτάσεις Ζιαρτίδη - Δίγκλη υπήρχε, από όποια πλευρά κι αν το αντικρύζει ένας το ζήτημα, μια διάθεση να μην εκτραχυνθούν πάρα πέρα οι καταστάσεις, να βρεθεί κάποια χρυσή τομή. Κι αυτή θα πρέπει να είναι η συνεχής προσπάθεια όλων όσων συνειδητοποιήσαν την δεινή θέση στην οποία σπρωχτήκαμε σαν Κόμμα και σαν κίνημα της Αριστεράς.

Η τυχόν εξεύρεση μιας συναίνεσης έστω και με παραχωρήσεις, που πιθανόν να μην καλύπτονται από το σημερινό Καταστατικό, θα ήταν πράγματι το πιο ουσιαστικό και ελπιδοφόρο βήμα προς το Συνέδριο του Σεπτέμβρη.

Αντιλαμβάνεσαι, αγαπητέ Δημήτρη, ότι έτσι όπως σπρώχνονται οι εξελίξεις με μόνη διέξοδο στην κρίση αυτήν, που προσφέρεις με την επιστολή σου προς τον σ. Δίγκλη, την «αυτοκριτική» δηλαδή «για την ζημιά που έχειτε προκαλέσει με την συμπεριφορά σας και τις πράξεις σας στο Κόμμα και στο Λαϊκό Κίνημα», αδυνάτω να αντιληφθώ σε τι εξυπηρετεί η συμμετοχή μου στην Επιτροπή Καταστατικού. Στην πράξη είναι όπου κρίνονται οι διαθέσεις του καθενός μας για εκσυγχρονισμό, περισσότερη δημοκρατία στο Κόμμα και ενναρμονισμό με την Νέα Σκέψη.

Εξακολουθώ να ελπίζω ότι η λογική των γεγονότων και η ψυχραιμία και με προοπτική αντίκρουση όλων όσων συντελούνται κι εδώ και στον ευρύτερο διεθνή χώρο θα ανακόψουν την καταστροφική πορεία που ακολουθεί τη στιγμή αυτή το Κόμμα.

Συντροφικά
Πανίκος Παιονίδης

ΧΑΡΑΥΓΗ

28/2/90

ΑΚΙ.3Δ